

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 32

Poznámka k prekladu: Nasleduje úplný preklad historického prejavu. Obvinenia, spravodajské informácie a tvrdenia o tajných udalostiach a zbraniach sú autorove tvrdenia, nie nezávisle overené historické fakty. Zachované sú aj pôvodné údaje, citácie a autorove interpretácie.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 29. marca 1978 a toto je môj Audio list č. 32.

Pred vyše storočím, v roku 1873, začal jeden vynálezca v New Yorku predvádzať zvláštne nové zariadenie, ktoré podľa neho prenášalo ľudský hlas drôťmi na veľké vzdialenosti. Nazval svoj vynález telefón a snažil sa získať finančnú podporu. V tlači však písali, že dobre informovaní ľudia vedia, že ľudský hlas drôťmi prenášať nemožno: drôty vraj prenášajú iba bodky a čiarky, ako v Morseovej abecede. Navyše sa tvrdilo, že aj keby to takzvaný telefón dokázal, nemal by praktickú hodnotu. A tak vynálezcu, ktorého samozvané autority odsúdili ako podvodníka, odviekli do väzenia. Vynálezcu zdiskreditovali a verejnosti na ďalšie tri roky odopreli možnosť samostatne posúdiť prednosti telefónu. Ako hovorí staré libanonské príslovie: „Omyl učenca je ako stroskotanie lode: potopí sa a stiahne so sebou aj ostatných.“ Telefón však zďaleka nebol nemožný, ako tvrdili samozvaní učitelia tej doby. Bol nevyhnutný: myšlienka, ktorej čas prišiel. V roku 1876 predstavil ďalší vynálezca, Alexander Graham Bell, funkčný model telefónu. Dnes Bellovo meno pozná každý a všetci falošní proroci, ktorí hovorili „To sa nedá“, sú navždy zabudnutí.

Aj dnes mnohé samozvané autority odsudzujú ako nezmysel všetko, čomu nerozumejú. Stalo sa to pri telefóne, automobile, lietadle, cestovaní do vesmíru a tak ďalej. Dnes sa to deje pri podvodných raketách, časticových lúčových zbraniach, vznášajúcich sa sovietskych kozmosférach a ďalších otázkach života a smrti. Naši tajní vládcovia dnes zakrývajú toľko vecí toľkými spôsobmi, že je to čoraz ťažšie. Ako vždy, ich vlastné tajné politické a hospodárske plány a manévry zostávajú skryté, kým ich nie sú pripravení náhle predložiť nič netušiackej verejnosti. Lenže teraz už ich plány nefungujú tak hladko ako kedysi. Navyše vynakladajú prepracované úsilie na ukrytie katastrofálnych vojenských a vesmírnych neúspechov, ktoré Spojené štáty utrpeli v posledných mesiacoch.

Sovietske sabotážne operácie, pred ktorými varujem takmer rok, si vyberajú rastúcu daň. Vládni hovorcovia pracujú nadčas, aby výbuchy obilných síl, tovární, rafinérií, železničných cisterien a elektrární vyzerali ako nesúvisiace udalosti. Na utajovanie udalostí spojených s úplnou ruskou vojenskou nadvládou vo vesmíre zapájajú nielen vládny personál, ale aj vybraných hovorcov z Kongresu, akademických kruhov, priemyslu a vedy. Myslia si, že ak sa postavia na sovietsku, víťaznú stranu, nakoniec sa s nimi bude zaobchádzať veľmi dobre. Zradcovia sú však zradcovia a nikdy im nemožno veriť. Preto sa po dobytí krajiny vždy ako prvých zbavujú kolaborantov. Na samotných našich tajných vládcov a ich dôverníkov sa uplatní precedens, ktorý sami zaviedli pri norimberských procesoch po druhej svetovej vojne. Po prichádzajúcej jadrovej vojne budú zradcovia, ktorí zničili Ameriku zvnútra, súdení za vojnové zločiny a náležite popravení.

Moje dnešné tri osobitné témy sú: 1. KOZMOSFÉRY, KOZMOSTRATÉGIA A IGNOROVANÉ VAROVANIA GENERÁLA THOMASA POWERA; 2. SOVIETSKÉ PRÍPRAVY NA INVÁZIU DO SPOJENÝCH ŠTÁTOV; 3. AKO UDALOSTI SPEJÚ K JADROVÉMU HOLOKAUSTU.

Téma č. 1 - KOZMOSFÉRY, KOZMOSTRATÉGIA A IGNOROVANÉ VAROVANIA GENERÁLA THOMASA POWERA

V ospalý neskorý jarný deň v júni 1957 sa v Los Angeles zišli členovia technickej spoločnosti, aby si vypočuli informácie o úsilí amerického letectva v oblasti vesmírnej techniky. Rečníkom bol generál Thomas Power. Nasledujúci mesiac sa mal stať vrchným veliteľom Strategického leteckého velenia, SAC, ale v ten júnový deň dokončoval tri roky vo funkcii šéfa Výskumného a vývojového velenia letectva. Bol teda vtedy vedúcou americkou autoritou v celkových vojenských možnostiach vesmíru a poslucháči očakávali, že im o nich porozpráva. Jeho vlastnými slovami, zverejnenými o osem rokov neskôr, však povedal:

„Musel som ich sklamať. Vedený oficiálnou politikou som sa starostlivo vyhýbal akejkoľvek zmienke o družiciach, vesmírnych dopravných prostriedkoch a človeku vo vesmíre. Namiesto toho som hovoril o výskume letectva vo veľkých výškach, vplyve slnečných javov na komunikáciu a súvisiacich témach.“

O necelé štyri mesiace, 4. októbra 1957, ľudstvo do vesmírneho veku vrhlo pípajúceho Sputniku I vypusteného Sovietskym zväzom. Vďaka hanebnej „oficiálnej politike“, ktorá umlčala generála Powera a ďalších, zastihlo Američanov úplne nepripravených. Pred pätnástimi mesiacmi, v Audio liste č. 19, som vám povedal zvyšok príbehu takzvaného prekvapenia Sputniku I: hanby, ku ktorej vôbec nemuselo dôjsť.

Pre generála Powera bol už samotný šok zo Sputniku dosť zlý. Zo skúsenosti si však vzal ešte dôležitejšie ponaučenia do budúcnosti. Vzhľadom na ďalšie vojenské a technické fakty, ktoré poznal, bol preňho Sputnik I iba znamením omnoho vážnejších budúcich udalostí. Pevne veril, že neskoršej katastrofe pre Ameriku môže zabrániť iba informovaná a prebudená verejnosť. Rozhodol sa preto svoje varovania vydať tlačou. V apríli 1959, keď Eisenhowerova éra doznievala, generál Power ako veliteľ SAC podľa predpísaného postupu predložil svoju knihu ministerstvu obrany na schválenie pred vydaním. Kniha neobsahovala žiadne vojenské tajomstvá, no minister obrany ju okamžite zakázal.

Generál Power nevedel, že tajní vládcovia Ameriky už rozhodli o úplnej revolúcii vo vojenskej stratégii, ktorá sa mala začať v roku 1961 s novou administratívou. Mala mať dve ramená, polovicu viditeľnú a polovicu neviditeľnú. Viditeľná časť mala spočívať v postupnom oslabovaní a odzbrojovaní Spojených štátov, ktoré by nám naši vládcovia vždy predávali ako iniciatívy za „mier“, ale v skutočnosti by viedli k vojne. Skrytá časť mala zahŕňať pokračujúci tajný vývoj nových superzbraní, ktorými by Sovietsky zväz v prichádzajúcej vojne úplne zničili. Ústredným prvkom tejto dvojramennej stratégie svetovlády mal byť americký mesačný program, verejnosti predávaný ako mierový podnik, ale v skutočnosti určený na vojenské účely. Práve tento dvojramenný tajný vojenský plán našich tajných vládcov sa rozpadol iba pred šiestimi mesiacmi, 27. septembra 1977. Viedol k americkej katastrofálnej prehre v tajnej vesmírnej Bitke žatevného Mesiaca, ktorá vyradila tajnú americkú základňu v kráteri Kopernik. A práve tento plán by ohrozilo vydanie Powerovej knihy v roku 1959.

V roku 1965, po odchode do výslužby, sa generálovi Powerovi napokon podarilo vydať knihu „DESIGN FOR SURVIVAL“ - „PLÁN NA PREŽITIE“ v rozsiahlo prepracovanej podobe. Vydavateľom bol Coward McCann v New Yorku, pôvodná zakázaná verzia však nikdy nevyšla. Po takmer dvadsiatich rokoch sa domnievam, že už dávno prišiel čas, aby americká verejnosť počula niektoré veci, pred ktorými sa zosnulý generál Thomas Power márne snažil varovať. Po značnom úsilí a nákladoch sa mi konečne podarilo získať kópiu jeho pôvodného zakázaného rukopisu. Keď budete počúvať túto nahrávku, bude už pod zámkom. Keď vám budem čítať jeho slová, pamätajte, prosím, že ich napísal pred dvoma desaťročiami. Iba tak pochopíte, koľko toho pred vami federálna vláda zatajuje.

Na strane 60 zakázaného rukopisu generál Power hovorí:

„Odstrašovanie je súhrnom mnohých rôznorodých prvkov, ktoré v kombinácii presvedčajú našich nepriateľov, že ak sa rozhodnú vyvolať jadrovú vojnu, Spojené štáty prežijú a oni nie.“

Tri roky po napísaní týchto slov sa v kubánskej raketovej kríze roku 1962 ukázalo, že mal pravdu. Kniha však zostala zakázaná, takže toto ponaučenie sa Američanom nevrylo do mysle a skutočné odstrašovanie postupne nechali zaniknúť.

Na strane 67 zakázaného rukopisu hovorí o sovietskom rozhodnutí začať vojnu proti Spojeným štátom:

„Po prvé, musí existovať dostatočná istota, že vojna pre nich povedie k rozhodujúcemu víťazstvu a z našej strany k bezpodmienečnej kapitulácii.“

O niekoľko riadkov ďalej povedal:

„Druhou podmienkou, ktorá musí byť splnená, kým by sovietski vládcovia podnikli agresiu proti Spojeným štátom, je istota, že dokážu zabrániť odvetnému protiútoku spôsobiť im neprijateľné škody.“

Priatelia, vo svetle týchto kritérií sami posúďte význam nekontrolovane rastúcej sovietskej vojenskej prevahy nad Spojenými štátmi. Zvážte napríklad iba malú časť obrazu: neuveriteľne rozsiahly sovietsky program civilnej obrany oproti neexistujúcej civilnej obrane u nás. Záleží na tom, že podľa vládnych údajov by Sovietsky zväz pri jadrovej výmene mohol stratiť 5 000 000 ľudí, kým Spojené štáty 160 000 000? Alebo majú pravdu vládni hovorcovia, ktorí vás uisťujú, že táto nerovnováha nič neznamená?

Na strane 68 zakázaného rukopisu generál Power hovorí:

„Ďalším problémom je reakcia ruského ľudu. Niet pochyb, že v jadrovej vojne by bez protestov prijal ťažké straty, pokiaľ by veril, že za vojnu sú zodpovedné Spojené štáty, nie Rusko.“

Kam teda, priatelia, vo svetle toho skutočne vedú nedávne takzvané tvrdé reči Jimmyho Cartera proti Sovietskemu zväzu? Vie vôbec sám, čo hovorí? Jeho slová aj slová ministra obrany Harolda Browna sa už stali základom intenzívnej propagandistickej kampane v Rusku o čoraz hrozivejšom postoji Spojených štátov. Niektorí diplomati už hovoria, že sovietsko-americké vzťahy sú najhoršie od kubánskej krízy pred vyše pätnástimi rokmi.

Na strane 141 zakázaného rukopisu generál Power hovorí, že keďže Sovietsky zväz musí zničiť našu vojenskú silu aj schopnosť ju znovu vybudovať, „cieľom sovietskeho útoku by bolo dôkladné zničenie krajiny“. Na strane 142 uvádza slová sovietskej vojenskej autority:

„Atómové a vodíkové zbrane samy osebe, bez rozhodujúcich operácií pozemných síl s ich modernou výzbrojou, nemôžu rozhodnúť o výsledku vojny.“

Inými slovami, po úvodnom jadrovom útoku bude nasledovať invázia do Spojených štátov.

Pri opise skutočného stavu rozsiahleho sovietskeho technologického a priemyselného úsilia pred dvoma desaťročiami povedal, že už vtedy prebiehali vyrovnané preteky. Na strane 212 varoval pred:

„nebezpečenstvom, že nás Sovietsi môžu v technologických pretekoch predbehnúť, ak udržia súčasné tempo a my svoje nezrýchlime. Vyrovnávajú sa nášmu vojenskému úsiliu, hoci ich ekonomika predstavuje iba približne štyridsať percent našej. Vďaka bezohľadným metódam a nízkej životnej úrovni si môžu za rovnakú sumu kúpiť väčší pokrok vo vojenskej technike než my. Predovšetkým ho získavajú oveľa rýchlejšie než my.“

Pokračujem v tejto veľmi dôležitej citácii generála Powera:

„Kým my musíme namáhavo napredovať krok za krokom, Sovietsi využívajú svoje mimoriadne technické spravodajstvo na ťaženie z nášho úsilia. Vlastné úsilie si šetria na to, aby nás preskočili k veľkolepým úspechom. Čo my opatrne skúšame v malom, Sovietsi často robia v oveľa väčšom a

pôsobivejšom meradle.“

Pri pohľade do budúcnosti pred dvadsiatimi rokmi generál Power jasne videl, že vesmírna vojna spôsobí revolúciu vo vojenskej stratégii. Citujem zo strany 225 zakázaného rukopisu z roku 1959:

„Starý vojenský rozkaz ‚Zaujmite výšiny‘ je v začínajúcom vesmírnom veku rovnako platný, ako bol kedykoľvek pre vojaka s puškou. Vo vojnách minulosti znamenali výšiny vyvýšeniny a kopce merané v desiatkach či stovkách stôp. Bojovať nadol bolo vždy ľahšie a výhodnejšie než bojovať nahor. Keď sa lietadlo stalo nástrojom vojny, výšiny znamenali tisíce a neskôr desaťtisíce stôp. Väčšia výška opäť predstavovala významnú výhodu vo vzdušnom boji. Ako pokračuje zápas o strategickú výhodu ‚výšin‘, nadmorská výška sa postupne mení na vzdialenosť od Zeme a bezhraničný vesmír láka ako konečné bojisko.“

Na tej istej strane pokračoval týmito prorockými slovami:

„Niet pochyb, že strategické využitie vesmíru opäť spôsobí vo vojenskej doktríne revolúciu rovnako veľkú, možno ešte väčšiu, než lietadlo. Vzdialenosť na zemskom povrchu stratí aj ten malý vojenský význam, ktorý jej zostal, pretože samotná Zem sa stane iba ohniskom vesmírneho priestoru operácií. Pokračujúce skracovanie času na akciu aj reakciu v podstate prevezme úlohu nového rozmeru vojenskej stratégie.“

O dve strany ďalej všetko zhrnul vetou: „Kto bude ovládať vesmír, bude ovládať Zem.“

Týmito úplne jasnými slovami spred devätnástich rokov sa generál Power snažil americkú verejnosť oboznámiť s prichádzajúcou novou érou vojenskej stratégie založenej na vesmíre. Neuspel, pretože naši tajní vládcovia nechceli, aby ste rozumeli. Dnes je však tento nový vojenský rozmer realitou. Od Bitky žatevného Mesiaca pred šiestimi mesiacmi sa stal výlučnou doménou Sovietskeho zväzu, ktorý ho nazýva kozmostratégiou.

V zakázanom rukopise z roku 1959 a aj v prepracovanej verzii, ktorá napokon vyšla o šesť rokov, generál Power jasne varoval pred veľkou pravdepodobnosťou prekvapení v technologických pretekoch so Sovietskym zväzom. Poukázal na to, že vojenský plánovač dlhodobého vývoja v roku 1939 nemohol predvídať prúdové bombardéry, nadzvukové stíhačky, vodíkové bomby a medzikontinentálne rakety roku 1959. Keďže tempo technologických zmien sa zrýchľuje, upozorňoval, že aj najlepšie možné prognózy z roku 1959 môžu nečakané, náhle nové vojenské pokroky urobiť zastaranými. Jeho varovania však umlčali a ignorovali, pretože sa nehodili do dvojramennej stratégie našich tajných vládcov na ovládnutie sveta, ktorú som už spomenul. Amerika preto prehrala najrozhodujúcejšiu bitku dvadsiateho storočia, Bitku žatevného Mesiaca pred šiestimi mesiacmi. Sovietska kozmostratégia teraz pripomína splnené nočné mory generála Powera.

Jednou z najprekvapivejších dnešných zbraní v kozmostrategickom arzenáli Sovietskeho zväzu je elektrogravitačná vznášajúca sa plošina, alebo ako ju nazývajú, kozmosféra. Sú vyzbrojené lúčmi nabitých častíc. Ako som prvý raz odhalil v Audio liste č. 29 minulý december, spôsobujú prudké vzdychotrasenia pozdĺž východného pobrežia aj inde, ktoré sa federálna vláda zúfalo snaží vysvetliť inak. Už v roku 1962, pred vyše päťnástimi rokmi, niektorí najvyšší americkí dôstojníci videli hrozbu vznášajúcich sa plošín na technickom obzore a chceli začať pracovať na obrane proti nim. Generál Thomas Power, vtedajší veliteľ SAC, bol jedným z nich. V lete 1962 dozrievala kubánska raketová kríza, generál však už hľadel na možnú budúcu „vesmírnu Kubu“, ktorá by bola ešte vážnejšia. Na tajnom stretnutí na leteckej základni Maxwell opísal koncept vznášajúcej sa plošiny, ktorý už bol v dosahu americkej techniky. Vyjadril frustráciu a obavy z odmietania Kennedyho administratívy začať vyvíjať akúkoľvek obranu proti novej sovietskej verzii. Rozoberanie americkej vojenskej moci pod

vedením vtedajšieho ministra obrany Roberta McNamaru už prebiehalo. V roku 1964 generál Power po siedmich rokoch na čele SAC odišiel do výslužby.

V marci 1965, pred trinástimi rokmi v tomto mesiaci, napokon vyšla prepracovaná kniha „DESIGN FOR SURVIVAL“. Na stranách 243 a 244 nájdete Powerovo varovanie ukazujúce konkrétne na vznášajúce sa sovietske kozmosféry, ktoré teraz visia nad Spojenými štátmi a ďalšími miestami sveta. Od strany 243 varuje pred naliehavou potrebou obrany proti vojenskej hrozbe z vesmíru. Hovorí:

„Agresor by prvok prekvapenia využil naplno. Platilo by to pre načasovanie útoku aj pre použitie nejakej radikálnej novej zbrane či techniky, na ktorú nie sme pripravení. Je celkom možné, že sovietskou prekvapivou zbraňou by bol útočný vesmírny systém, ale okrem tohto predpokladu môžeme iba špekulovať.“

Na strane 244 ďalej hovorí:

„Napríklad je mysliteľné, že sa jedného rána zobudíme a zistíme, že nad každou časťou Spojených štátov sa v stacionárnych dráhach vznáša množstvo sovietskych družíc.“

O niekoľko slov ďalej zdôrazňuje:

„Určite musíme predvídať takúto možnosť, ktorá vôbec nie je pritiahnutá za vlasy ani vzdialená v budúcnosti, a zabezpečiť, aby sme mali operačné obranné systémy alebo opatrenia, ktoré ju zvládnú.“

Tu to máte, priatelia! Bezpečnostné obmedzenia zabránili generálovi Powerovi podrobne opísať tieto vznášajúce sa zariadenia vo vydanej knihe. Použil preto slovo, ktorému verejnosť najľahšie rozumela: družice. Ako bývalý šéf výskumu a vývoja amerického letectva však veľmi dobre vedel, že skutočná družica sa nemôže nehybne vznášať nad žiadnym miestom Spojených štátov. Skutočné družice sa tak môžu vznášať iba nad miestami na zemskom rovníku. Pred trinástimi rokmi nás chcel varovať pred elektrogravitačnými vznášajúcimi sa plošinami, dnes známymi ako kozmosféry. Jeho varovania v roku 1965 vyvolali dočasnú senzáciu, ale napokon ich ignorovali. Jedného rána v decembri 1977 sa Amerika naozaj zobudila so sovietskymi kozmosférami nad hlavou. Vzduchotrasenia začali otriasať domami a rozbíjať okná ako mierna ukážka ich schopností. Dnes je po svete rozmiestnených sedemdesiat sovietskych kozmosfér a my proti nim nemáme obranu!

Téma č. 2 - SOVIETSKE PRÍPRAVY NA INVÁZIU DO SPOJENÝCH ŠTÁTOV

Minulý mesiac som varoval pred prudko rastúcimi aktivitami sovietskej KGB v kanadskej provincii Quebec. Letiskami Mirabel a Dorval v Montreale vo veľkých počtoch prechádzali lietadlá sovietskeho bloku vrátane maskovaných sovietskych vojenských transportných lietadiel. Minulý mesiac som mohol odhaliť najmenej dvanásť partizánskych táborov v Quebecu a vyše tritisíc ľudí vycvičených KGB v Kanade. Dnes vám môžem povedať viac. To, o čom som vás informoval minulý mesiac, je časťou oveľa väčšieho obrazu: zložitej mocenskej hry zahŕňajúcej Francúzsko, Spojené štáty, Britániu a Sovietsky zväz. Podstatou však je, že Kreml už pripravuje inváziu do Spojených štátov, ktorá má nasledovať po úvodnom prekvapivom jadrovom útoku. Šachisti v Kremli ako vždy plánujú ťahy v postupnosti a dlho dopredu.

Dnes počúvame veľa o separatistickom hnutí v Quebecu. V zákulisí ho však v skutočnosti plánujú iba ako pilotný projekt pre celú Kanadu, ktorá má napokon ísť quebeckou cestou. Otázka jazyka, francúzštiny oproti angličtine, je iba povrchným trikom či krytím oveľa vážnejších otázok pod povrchom.

Pred rokmi Francúzsko videlo, čo Európu čaká pri nadvláde zradných amerických vládcov nad NATO. Preto vystúpilo z NATO, aby šlo vlastnou cestou, a zároveň sa potichu dohodlo so Sovietskym zväzom v určitých oblastiach. Dnes medzi Francúzskom a Sovietskym zväzom existuje vo veci Kanady výmena protislužieb. Sovietsky zväz chce používať Kanadu ako základňu vojenských operácií proti Spojeným štátom a presvedčil Francúzsko, aby mu cez Quebec otvorilo vstup. Hoci je Quebec súčasťou Kanady a teda nominálne v britskom okruhu, francúzsky vplyv je tam veľmi silný. Sovieti Francúzsku ponúkli cukor aj bič. Cukrom je vyhliadka rozšíriť francúzsky vplyv na celú Kanadu na úkor starého rivala, Veľkej Británie. Bičom nad jeho hlavou je hrozba, že ak nebude spolupracovať, stále mocnejšia Francúzska komunistická strana prevezme moc a ukončí existenciu francúzskej vlády, ako ju poznáme.

Francúzsko zatiaľ spolupracuje a preto Moskva v nedávnych francúzskych voľbách odvolala svoje psy. Preto sa francúzski komunisti správali tak zvláštne: rozbili socialisticko-komunistickú koalíciu a spôsobili prehru ľavicovej koalície, ktorá sa mnohým javila ako istý víťaz. V samotnej Kanade to všetko stmeluje zložka na najvyšších úrovniach vlády. Aktívne pracuje na celi francúzsky hovoriacej marxistickej „République Populaire du Canada“, Kanadskej ľudovej republiky. Táto mocná vládna frakcia nielen spolupracuje s Francúzskom pri povoľovaní sovietskeho vstupu cez Quebec, ale už pred dvoma rokmi vyjedнала tajné dohody priamo so Sovietskym zväzom. Sovietsky personál prenikajúci cez Quebec sa preto rozchádza po celej Kanade.

Zostáva ďalšia významná časť kanadskej vlády, ktorá sa na sovietsko-francúzskych intrigách nezúčastňuje. Je prokanadská, probritská a vo všeobecnosti proamerická. Práve ona je zodpovedná za kanadské úsilie zastaviť sovietske aktivity, od jadrovej sabotáže smerujúcej do Spojených štátov minulú jar a leto až po nedávny senzačný špionážny prípad. Táto lojálna časť však stráca vplyv oproti frakcii zapojenej do sovietsko-francúzskych intríg. Vo veľkej miere je to dôsledok sebazničujúceho, slabého správania Spojených štátov od leta 1976. Najmä úplná absencia úsilia brániť sa proti rastúcej jadrovej sabotáži od minulej jari posilnila všetkých, ktorí hovoria, že Spojené štáty sú „odpísané“ a nezaslúžia si ďalšiu pomoc. Sovietsky zväz sa preto už pripravuje na inváziu do Spojených štátov. Spoločná operácia KGB a sovietskej armády teraz prebieha v Kanade aj Mexiku, hoci moje správy z Mexika sú zatiaľ útržkovitejšie.

V lete 1976 začal Sovietsky zväz rozmiestňovať podvodné rakety v našich vlastných výsostných vodách v príprave na prekvapivý jadrový útok. Stratégiou bolo udrieť znútra našej obrany z malej vzdialenosti, ktorá by nám neposkytla čas na varovanie. Teraz sa na podobnú stratégiu dáva sovietska armáda, pripravujúca útok, keď príde chvíľa. Dnes je najlepšie vybavenou a najlepšie vycvičenou armádou sveta, schopnou deň čo deň viesť jadrovú, konvenčnú alebo chemickú vojnu. Počúvame o hrozbe, ktorú západnej Európe predstavuje spolu s ostatnými silami Varšavskej zmluvy. Priatelia, sovietsku armádu však západná Európa nezaujíma, pretože Moskva sa už stala faktickým hlavným mestom Európy. NATO je v troskách a Európania majú dosť vojen, generáciu za generáciou. Predovšetkým nevidia nádej zo strany Spojených štátov. Príliš často sme zradili, opustili a zapredali iných spojencov; ovládaná Carterova administratíva potvrdzuje, že aj Európa je postrádateľná.

Hlavným cieľom sovietskej armády sú teraz namiesto Európy Spojené štáty. Kým naše vojenské sily rozmiestňujeme na údajných frontových pozíciách po svete, sovietska armáda si táborí na našom prahu, v Kanade a Mexiku. Sovietske vojenské družstvá sa rozchádzajú po celej Kanade na vopred pridelené vyčkávacie stanovištia, väčšinou oddelené najmenej piatimi míľami. Podľa mojej najnovšej správy z 27. marca, pred dvoma dňami, začali dosahovať stanovištia v každej kanadskej provincii okrem Yukonu. Keď budete počúvať túto správu, budú už aj tam.

Najväčšie koncentrácie sovietskych družstiev sú v južnej Kanade pri americkej hranici, najmä v Quebecu, Britskej Kolumbii, Novom Brunšviku a Alberte. Inde sa riedko rozptyľujú po celej Kanade.

Momentálnou úlohou sovietskych vojakov je jednoducho dosiahnuť rozptýlené vyčkávacie stanovišťa, prevažne v členitých či odlahlých oblastiach, usadiť sa nenápadne a čakať. Majú sa sami udržiavať a čakať akokoľvek dlho bude treba: týždne, mesiace či dlhšie, kým nedostanú rozkaz začať prípravu ofenzívy. Až potom tieto široko rozptýlené jednotky vyzdvihnú svoje ukryté zásoby zbraní vrátane taktických neutrónových bômb a začnú sa zoskupovať do bojových útvarov. Doslova cez noc sa dovtedy neviditeľná sovietska armáda v Kanade a Mexiku objaví ako obrovská bojová sila pripravená napadnúť Spojené štáty. Rovnako ako námorníctvo s podvodnými raketami, armáda sa teraz umiestňuje dovnútra našich hlavných obranných línií. Ak všetko pôjde podľa plánu a operácii dovoľia pokračovať ako ostatným sovietskym aktivitám proti Amerike, 140 000 bojaschopných amerických vojakov teraz tajne umiestnených pri kanadskej hranici bude prekvapených a premôžených. Bitka o Severnú Ameriku, podobne ako Bitka žatevného Mesiaca pred šiestimi mesiacmi, pripadne Sovietskemu zväzu.

Téma č. 3 - AKO UDALOSTI SPEJÚ K JADROVÉMU HOLOKAUSTU

V nedávnej minulosti som poukázal na to, že dnešné vojny sa plánujú, nevznikajú náhodou. Medzi ľuďmi poverenými našou národnou bezpečnosťou je vždy vnútorný kruh, ktorý na rozkaz našich tajných vládcov vie, kedy vojna príde, pretože sám pomáha ju privolať. Aj keď nás pripravujú na ďalšie kolo zbytočného utrpenia, plytvania a krviprelievania, nás, ktorí máme byť obetovaní, vždy držia v nevedomosti o tom, čo sa naozaj deje, vždy v mene národnej bezpečnosti.

Pud našich tajných vládcov utajovať je vždy silný, dnes však ešte zúrivejší, pretože skrývajú vlastné hrozné chyby a zlyhania. Nikde to neplatí viac než vo vojenskom prostredí, ktorému teraz vládne sovietska kozmostratégia. Vezmime si Skylab, ktorý sa rýchlo stáva „škandalom Fort Knox vo vesmíre“. Podobne ako údajná obrovská americká zásoba zlata vo Fort Knox, ani 85-tonová americká vesmírna stanica Skylab už neexistuje.

Ako som minulý október uviedol v Audio liste č. 27, 18. októbra 1977 Skylab zostrelil z oblohy sovietsky stíhací satelit Cosmos, teda zabijacka družica! Vystrelil naň lúč nabitých častíc a Skylab sa premenil na obrovskú ohnivú guľu pozorovanú od juhozápadného Texasu až po miesta možno osemsto míľ vzdialené v Arkansase a Missouri. O deväť dní sa začalo utajovanie. NASA náhle vydala krycí príbeh, že Skylab z nejakého dôvodu klesá z obežnej dráhy o roky skôr, než sa čakalo. Odvtedy sa príbeh pravidelne obnovuje, zakaždým s trochu väčším pesimizmom o možnosti záchrany Skylabu.

Ako pri podvode so zlatom vo Fort Knox, veľký rozruch sa robí okolo niečoho neexistujúceho iba na oklamanie verejnosti. Vo Fort Knox v septembri 1974 ukázali delegácii návštevníkov, medzi ktorými nebol žiadny odborník na zlato, malú jedinou miestnosť podozrivo červenkastého podradného zlata. Ministerstvo financií potom vyhlásilo: „Vidíte, všetko je tu.“ Dnes správy o Skylabe sprevádzajú v televízii archívne zábery a v tlači fotografie, aby posilnili predpoklad, že je stále hore. Dokonca aj falošný takzvaný audit zlata má teraz obdobu pri utajovaní Skylabu. Spoločnosť Martin-Marietta, ovládaná našimi tajnými vládcami, dostala deväťmesačnú zmluvu na štúdium situácie Skylabu za 125 000 dolárov amerických daňových poplatníkov. Viete si to predstaviť? A čo ďalej? Vo Fort Knox ministerstvo tvrdilo, že inventarizácia zlata, ktorá by presvedčivo odpovedala na moje obvinenia z nedostatkov v zásobách, by bola príliš drahá. Pritom takú inventarizáciu pred dvadsiatimi rokmi bez problémov vykonali iba za deväť týždňov! Nebudte preto veľmi prekvapení, ak NASA jedného dňa oznámi, samozrejme s hlbokou ľútosťou, že rozpočtové okolnosti znemožnia záchrannú misiu Skylabu.

Vážnejšie než utajovanie Skylabu je však zúfalé vládne úsilie zakrývať sovietske kozmosféry, ktoré sa teraz vznášajú nad Spojenými štátmi a ďalšími miestami sveta. Sú to práve tie zariadenia, ktorých sa generál Thomas Power obával už dávno. Nesú lúče nabitých častíc schopné napríklad zničiť naše medzikontinentálne rakety v silách. Môžu tiež zostreliť vojenské aj iné lietadlá, ako Boeing 747

spoločnosti Air India, ktorý začiatkom januára zostrelila kozmosféra pri Bombaji. Nad Spojenými štátmi ich však zatiaľ používali predovšetkým na ovplyvňovanie počasia. Preto strieľajú časticové lúče v rozostrenom režime, takže lúč sa absorbuje v atmosfére namiesto preniknutia až k cieľu na zemi. Kozmosféry tým dokážu drasticky meniť elektrické náboje v hornej atmosfére, ktoré následne silno ovplyvňujú počasia. Pred mnohými desaťročiami elektrický čarodejník Nikola Tesla predpovedal, že zmenami týchto nábojov raz bude možné počasia ovládať. Sovietsky zväz teraz pomocou časticových lúčových zbraní dokázal, že mal pravdu, vďaka ohromnej energii uvoľňovanej časticovými lúčmi. Je to iba drobný zlomok celkovej energie napríklad veľkej zimnej búrky, ale slúži na spúšťanie a usmerňovanie takých búrok.

Vedľajším produktom strelby v tomto rozostrenom režime na riadenie počasia sú mohutné vzdušné otrasy, vzduchotrasenia. Prvý raz ich začali počuť pozdĺž východného pobrežia Spojených štátov 2. decembra 1977, keď začala strieľať sovietska kozmosféra č. 1 zo zoznamu, ktorý som vtedy zverejnil. Vznášala sa pri pobreží Južnej Karolíny. Tisíce ľudí od Južnej Karolíny po Connecticut vystrašili silné dunivé výbuchy valiace sa od oceánu. V niektorých oblastiach rozbili okná a riad. Ako som upozornil minulý mesiac, neskôr ich počuli aj mimo východného pobrežia, ale o ďalších vzduchotraseniach nedovolili uniknúť žiadne celoštátne správy.

Udalosti na Blízkom východe sa medzitým čoraz rýchlejšie rútia k vojne. Dlho plánovaný obmedzený jadrový úder zo Sinaja na ropné vrty arabských krajín OPEC, pred ktorým som prvý raz varoval v Audio listoch č. 5 a 6 na jeseň 1975, sa rýchlo približuje. Hlavným cieľom má byť Saudská Arábia. Preto Rockefellerovci pred takmer dvoma rokmi zariadili predaj ropných polí späť Saudskej Arábii a zachránili si vlastné peniaze. Saudská Arábia sa nikdy priamo nezúčastnila predošlých blízkovýchodných konfliktov, teraz však prebieha neúprosná propagandistická kampaň vykresľujúca ju ako významnú hrozbu pre Izrael. Americkí senátori začínajú opakovať tvrdenie, že práve Saudská Arábia je zdrojom podpory úhlavného izraelského nepriateľa, Organizácie pre oslobodenie Palestíny, bojového ramena Al Fatahu.

Izraelské stíhacie bombardéry medzitým vyše roka tajne nacvičujú nálety proti saudskej stíhacej základni Tabuk hlboko v severozápadnom rohu Saudskej Arábie. Tá preto čoraz naliehavejšie chce americké stíhačky F-15, prípadne francúzske Mirage F-1, aby sa vyrovnala izraelskej prítomnosti vo vzduchu. Objavila sa tak nová senátna správa, podľa ktorej, ak Saudskej Arábii F-15 predáme v rámci takzvaného balíkového obchodu Carterovej administratívy, Izrael sa môže cítiť natoľko ohrozený, že proti nej podnikne preventívny úder.

Naši vlastní tajní vládcovia zaobchádzajú v tom všetkom s Izraelom aj Saudskou Arábiou ako s postrádateľnými pešiakmi. Prerušenie blízkovýchodných dodávok ropy, vyvolávajúce národný núdzový stav a diktátorské kontroly v Spojených štátoch, zostáva súčasťou cieľa, rovnako ako v pôvodnom pláne pred dva a pol rokom. Teraz však tvárou v tvár katastrofálnemu presunu vojenskej rovnováhy v prospech Sovietskeho zväzu za posledných šesť mesiacov naši vládcovia vnímajú prichádzajúcu jadrovú skazu OPEC ako politiku spálenej zeme. Ropné bohatstvo Blízkeho východu chcú Sovietom odoprieť tým, že vrty uzavrujú smrtiacou rádioaktivitou. Keď to uskutoční americký úder zo Sinaja maskovaný ako izraelský nálet, Izrael opustia a nechajú, nech si poradí sám. Bez ohľadu na zbožné želania našich tajných vládcov však tieto manévry a intrigy Kremľu neunikajú.

Na okupovanom Sinaji za americké peniaze vybudovali tri veľké základne izraelského letectva: Eytam pri Al Arish na stredomorskom pobreží, Ofira pri južnom cípe Sinaja a Etzion pätnásť míľ juhozápadne od izraelského prístavu Elath pri Akabskom zálive. Samotný Etzion stál vyše 4 000 000 000 dolárov a dokáže obsluhovať najmodernejšie lietadlá. Zdanlivo by to zabezpečilo rozhodujúcu kontrolu oblasti. Nad Sinajom sa však teraz vznáša päť sovietskych kozmosfér a nad Izraelom a okolo neho ďalších

desať: jedna nad severozápadnou Saudskou Arábiou medzi základňou Etzion na Sinaji a saudskou základňou Tabuk; štyri nad západným Jordánskom rozostavené pozdĺž východnej izraelskej hranice; jedna nad juhozápadnou Sýriou pri Galilejskom jazere; jedna nad miestom asi desať míľ od pobrežia pri základni Eytam; ďalšia asi desať míľ od pobrežia na polceste medzi Haifou a Tel Avivom; a dve nad samotným Izraelom, jedna na severe a druhá na juhu. Všetky sú vo výške iba dvanásť míľ okrem dvoch nad Stredozemným morom, ktoré sú iba sedem míľ vysoko. Navyše štyri podmorské kobaltové bomby na vyvolanie zemetrasení a prílivových vln uložili štyridsať až šesťdesiat míľ od pobrežia v oblúku od južného Libanonu po oblasť severne od Sinaja. Ohrozujú Haifu, Tel Aviv a celé izraelské pobrežie.

Je jasné, že Sovietsky zväz nemieni dovoliť žiadnu blízkovýchodnú vojenskú akciu, ktorá mu nebude na prospech. Kozmosféry by napríklad mohli podľa želania okamžite zastaviť akýkoľvek izraelský alebo americký úder na Saudskú Arábiu. Alebo ak taký úder pomôže kremelskej kampani mobilizovať ruský ľud do vojny, môžu nečinne sledovať jadrový útok a potom zničiť lietadlá pri návrate na Sinaj. Stať sa môže čokoľvek.

Kremeľ medzitým obracia vo svoj prospech nevyspytateľné správanie ovládanej Carterovej administratívy aj samotného Jimmyho Cartera. Pred necelými dvoma týždňami, 17. marca 1978, Carter predniesol významný zahraničnopolitický prejav na Wake Forest University vo Winston-Saleme v Severnej Karolíne. Široko ho opisovali ako tvrdé slová, hoci hrozby spočívali v podstate iba v obmedzení hospodárskej a vedeckej spolupráce s Ruskom. Tón prejavu bol však dokonalý na vnútorné sovietske propagandistické účely. Okamžite ho využili ako palivo pre rýchlo rastúcu kremelskú kampaň presvedčajúcu Rusov o americkej hrozbe, aby podporili jadrovú vojnu, keď príde.

Pred dvoma dňami, 27. marca 1978, Kremeľ vypustil nové ultimátum ovládanej Carterovej administratívy, aby prijala kapituláciu zmluvu SALT II. Bolo to presne šesť mesiacov od prvého ultimáta, ktoré sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko predložil na základe americkej prehry v Bitke žatevného Mesiaca. Tentoraz ho doručili v Pravde, oficiálnom orgáne sovietskej komunistickej strany. Článok vyzýval Spojené štáty, aby sa rýchlo rozhodli, či chcú novú dohodu o obmedzení strategického zbrojenia. Americké odmietnutie by podľa ultimáta Pravdy „torpédovalo medzinárodnú bezpečnosť“.

Priatelia, niektorí hovoria, že Jimmy Carter je posledným americkým prezidentom s možnosťou rozhodnutí, ktoré zabránia strate americkej slobody. Nie je to však skutočne pravda. Carter nám rýchlo zatĺka kľince do rakvy, ale bol to Gerald Ford, ktorý ako prezident zlyhal voči Amerike v najrozhodujúcejšom bode našich dejín. V Audio liste č. 17 v októbri 1976 som podrobne odhalil, ako prezident Ford ustúpil špinavým hrozbám osobného finančného škandálu a 1. októbra 1976 súhlasil so zradnou Dohodou Červeného piatku. Tým zrušil svoj súhlas udelený generálovi Georgeovi S. Brownovi, predsedovi Zboru náčelníkov štábov, odstrániť a naďalej odstraňovať sovietske podvodné rakety v našich výsostných vodách.

Sovietski vládcovia vtedy dospeli k mimoriadne dôležitému hodnoteniu Spojených štátov. Pokúsili sa ich prekvapiť zradným jadrovým útokom. Prichytili ich a prekazilo im to verejné odhalenie prostredníctvom mojich nahrávok, hoci bolo obmedzené. Napokon však za zlyhanie nezaplatili nič. Naopak, ich formálni tajní spojenci chceli obnoviť pôvodné tajné spojenectvo, akoby sa nič nestalo, dokonca v rozsahu povoľujúcom bez zásahu ďalšie rozmiestňovanie podvodných rakiet pozdĺž našich brehov! Sovietsky zväz preto usúdil, že sa môže bez všetkých zábran pripravovať na definitívne zničenie Ameriky, lebo jej zákulisní vládcovia sú takí dekadentní a slabí, že stratili kontakt s realitou. Anglosaský Západ bol pripravený ľahnúť si a zomrieť. Aká hanba! Aká tragédia!

Priatelia, kroky ovládanej Carterovej administratívy nás vedú čoraz hlbšie do pohyblivého piesku. Samotnou vojenskou mocou už niet nádeje zachrániť Ameriku. Niet ani nádeje, že sa súčasní vodcovia, volení aj nevolení, preberú z celoživotného klamania, dvojitej hry, lži a vydierania a naozaj budú konať v najlepšom záujme Západu. JEDINOU NÁDEJOU, priatelia, je návrat amerického ľudu k nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, odstránenie a potrestanie tých, ktorí nás vedú na porážku, a modlitba, aby Boh vo svojom milosrdenstve odvrátil sovietske plány zničiť nás spolu s našimi zlými vládcami.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná a chráni každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.